

for mig, og som har gjort det utvivlsomt for mig, at der var Anledning til at tilvejebringe denne almindelige Lovhjemmel, som der har været fremsat Ønske om. Jeg ved heller ikke, hvad man skulde frygte af en saadan almindelig Lovhjemmel. Det vil blive yderst faa Tilfælde, hvor den vil blive bragt i Anvendelse. Den blotte Eksistens af en saadan Lovhjemmel vil maaske hindre Nødvendigheden af dens Brug. Det, at man ved, at det til syvende og sidst slet ikke nytter at stille ganske og aldeles urimelige og utilbørlige Krav for at hindre sine Medmennesker i at gennemføre et Foretagende, som er til Almengavn, thi saa er der Ekspropriationsvejen, det fører naturligt i 99 af 100 Tilfælde til, at der opnaas en Overenskomst, som er tilfredsstillende for de forskellige og til Fremme af det almene Ønske, hvis Fyldestgørelse har vidtrækkende Betydning, er til Gavn for hele Samfundet.

Det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds (Borsen) ønskede nogle Ændringer i § 3. For saa vidt Sagen bliver henvist til Udvalg, vil de jo kunne drøftes der. Det er muligt, at man der kan naa til et andet Resultat end det, jeg har ment at maatte blive staaende ved ved Udformningen af Lovforslaget. Jeg har ikke ment, at man fra Landbrugsministeriets Side kunde fremsætte og gennemføre et Lovforslag, der instituerede en Pligt for Kommunalbestyrelsen, der ligger udenfor det kommunale Ombudsomraade. Men er der et Ønske i Tinget, og giver dette Ønske sig praktisk til Kende i det kommende Udvalg, skal jeg gerne forhandle med min højtærede Kollega Indenrigsministeren om, at bistaa mig i saa Henseende, saaledes at dette mulige Ønske kan blive imødekommet. Jeg vil dog straks sige til det ærede Medlem, at naar han som Eksempel paa, hvad der kan foraarsage Vanskeligheder, nævnede en Kommune, der bestod af 4 Dele, 4 smaa Byer, 4 smaa Sogne eller Ejerlav, hvoraf man kunde tænke sig, at kun 1½ Part var interesseret i Foretagendet, medens Fler-tallet var uinteressert, saa er man vel ikke saa uforsdragelig overfor hinanden ude i Konmunerne, at man ikke kan unde den enkelte lokale Del af en Kommune Tilfredsstillelsen af en Trang, selv om man ikke selv har Part i denne Tilfredsstillelse. Og hvad Byrden angaar, vil jeg mene, at det i Praksis vil gaa saaledes til, idet Kommunen i Henhold til Opkrævning er inddelt i Distrikter, og den lokale Repræsentant er inde under Trangen, altsaa under den samme Nødvendighed, som har fremkaldt

dette Forhold, at han netop derfor er interesseret i og gerne paatager sig Byrden med Opkrævningen, og naar han vil paatage sig Byrden og Ulejligheden, vil hans Kolleger i Kommunalbestyrelsen ikke have noget imod, at han gør det. Jeg tror derfor ikke, at der praktisk taget vil komme nogen Vanskelighed ud af, at dette Spørgsmaal er baseret paa Frivillighed fra Kommunalbestyrelsernes Side. Jeg synes, vi skal have saa lidt Tvang som muligt. Men jeg vil gerne drøfte dette Spørgsmaal med det eventuelle Udvalg, og skulde Ønsket være meget stærkt i saa Henseende, skal jeg drøfte Sagen videre med min Kollega, den højtærede Indenrigsminister, og saa faar vi se, hvad der kan komme ud af det.

Stærkere vil jeg tage Afstand fra en Ytring af det ærede Medlem (Borsen) vedrørende Udpantningsretten. Den Udpantningsret, hvorom der her er Tale, er den almindelige Udpantningsret efter Loven af 29. Marts 1873, og naar denne Sag, som jeg haaber, er ført lykkeligt igennem, tror jeg, at det ærede Medlem vil indrømme, at det er godt, at vi naaede at faa dette Forhold ind under disse Lovregler, og ikke vil nære Ønske om at gaa videre. Det skal nok vise sig vanskeligt nok at naa saa vidt. Jeg ved heller ikke, hvorledes det ret vel skulde kunne begrundes, at vi for dette Forholds Vedkommende skulde kunne gaa ud over Reglerne for den almindelige Udpantningsret. Og saa det kan naturligvis drøftes, men jeg tror ikke, at det ærede Medlem gør rigtigt i at spænde Forventningen stærkere, spænde Buen strammere for dette specielle Forholds Vedkommende.

Jeg tør efter de faldne Udtalelser tro, at der er den gode Udsigt, jeg allerede haabede paa ved Forelæggelsen, til, at Sagen kan fremmes hurtigt i dette Ting. Selv om Lovforslaget gaar til Udvalg, haaber jeg, at vi snart ser det igen, maaske med Ændringer, men dog i en Skikkelse, der ikke gør dets Gang gennem Rigsdagen vanskeligere, end man allerede kan forudsætte efter dets Forhistorie; det har nemlig en Forhistorie.

Hornstrup: Jeg vil sige til det ærede Medlem fra Varde (S. Sørensen) og til den højtærede Minister, at jeg paa ingen Maade har overset den Sætning i Motiverne, som den højtærede Minister oplæste, men der er jo slet ikke Tale om et Andragende om at faa anlagt et Mergelspor; der er blot Tale om en Henstilling til Ministeren om at søge for at faa almindelig Lovhjemmel til at give den Slags Bevillinger, og det er